

Burderingsmænd angaar, kan jeg ikke se Andet, end at Befolkningen har saa meget Haand i Hanke dermed, som de kunne faae. Jeg vil i alt Fald spørge det ærede Medlem, hvordan han tænker sig, at vi skulle faae denne Institution ordnet paa anden Maade, end vi have den ordnet nu. Jeg slutter mig ganske vist til de mange og jeg kan sige berettigede Anker, det ærede Medlem reiste mod de store Beføstninger ved Evangsauktionerne — forsaavidt vil jeg joie min Betslagelse og min Opfordring til hans, om det er muligt at faae denne Sag undersøgt og faae Noget gjort paa det Omraade, saa at de Vedkommende kunde faaans for den Masse Penge, der gaa med ved slike Veiligheder — men paa den anden Side vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem, hvordan man har tænkt sig Burderingsmandsinstitutionen anderledes ordnet end vi have den nu.

B. Bederjen: Det er angaaende Andragende under Nr. 12, at jeg vil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg kan i det Hele taget slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøth), men jeg maa dog tillade mig at fremhæve, at der er et Punkt her i Indstillingen fra Udvalget, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, som jeg er bestemt imod, og det er Punktet under Nr. 2. Der er Tale om fra Andragernes Side, at naar et Pant bliver overtaget af en Sparekasse, Kreditforening eller et andet Institut, skulde der ansættes faste Administratorer til at bestyre Pantet eller Eiendommen, indtil Vorksalg kan ske. Jeg vil nemlig tillade mig at antage, at den Foranstaltning vil blive upraktisk og uholdbar i allerhøjeste Grad. Det kan paa ingen Maade gaa an, at det overlades til det Offentlige at ansætte faste Administratorer til at bestyre Eiendommene i den Tid, Pant-haveren har dem under Forvaltning. Jeg vil langt foretrække, at man overlader til de forskjellige Institutioner, Sparekasser og Kreditforeninger, der have overtaget noget Pant, selv at lade det bestyre af paalidelige Mænd, som have Kjendskab til de praktiske Forhold, og ikke saaledes lade det Offentlige blive paa en Maade Formyndere for dem i det paagjældende Forhold. Dette Punkt er jeg som sagt bestemt imod, dersom jeg har forstaaet det rigtigt, og det er at opfatte, som jeg her har udtalt; thi saa vilde jeg meget nødig have, at man skulde komme dertil, at man saaledes skulde sætte de forskjellige Institutioner under Formynderskab. Jeg skal dog gjøre en lille Be-

mærkning til det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds, og det er, naar han saa ubetinget har brudt Staven over Burderingsmændene, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at hvorvel jeg skal indrømme ham, at det ikke sjældent, men endogsaa ofte er Tilfældet, at man ser en Eiendom solgt langt under den Sum, som den var vurderet til, maa man dog heller ikke se bort fra, at der er andre Forhold, der have bevirket, at naar en Eiendom var vurderet for nogle saa Nar siden, vilde det være aldeles umuligt nu at kunne vente, at den skal komme op til den Pris, den den Gang sattes til. Det er imidlertid ikke alene Burderingsmændenes Skyld; men jeg skal gjentage det, at jeg vilde ønske, at Burderingsmændene i det Hele taget vilde se nøie efter, hvorledes de forskjellige Forhold ere, inden de fastsætte deres Burdering. (Berg: Det gjøre de ogsaa, de ere jo edfæstede). Ja, jeg har ogsaa selv været Burderingsmand, og jeg tager mig selv med, der er ingen Tvivl om, at enhver Burderingsmand gaar efter sin bedste Overbevisning, men det er ikke sjældent, at man ser en forbausende høi Burderingssum, som viser sig endog at være altsor høi. Det er ikke nogen Sigetelse overfor hæderlige Mænd, som under Edstilbud udføre deres Gjern. Jeg gjentager, at siden Loven af 1869 udkom, har jeg selv været Burderingsmand, men jeg ser nu, at man har været uforsigtig, og det er særlig i den Retning, at jeg her vil antyde, at jeg vil haabe, at Burderingsmændene ville have deres Blik henvendt og et aabent Die for, at nu ere Forholdene saa vanstelige, at det overhovedet er prekært for dem at ansætte en Burderingssum, og derfor mener jeg, at de skulle i det Hele taget ikke gaa høiere end de omtrent kunne antage, at det praktisk kan holde Stik. Jeg skal forøvrigt ikke indlade mig paa de øvrige Punkter. Der er et Punkt, nemlig under Nr. 6, som jeg vilde sætte overmaade megen Pris paa, om der mulig kunde blive gjort Noget for ad denne Vej; det er at sikkre Tyender deres Tilgodehavende, naar en pantsat Eiendom bliver overtaget, thi saa er det ikke saa sjældent, at Tjenestefolk kunne gaa glip af deres Tilgodehavende, og dersom der kunde gjøres Noget i den Retning for at sikkre dem noget Mere, vilde jeg meget ønske det. Jeg skal i det Hele taget med Undtagelse af det Punkt, jeg her har fremhævet, tillade mig at anbefale, at den ærede Minister tager dette Andragende under Overveielse.

Schjøth: Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at Punkt 6 fortjener